Opłacono gotówką.

Nr. 12. 1935.

Gazeta Urzędowa
POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote.** -- Cena pojedyńczego numeru **30 groszy.**
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow., tel. 319-91.

Katowice, sobota, dnia 23. marca 1935 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

Wydział Powiatowy
Katowice
L.: T. XII. 2/6.

Obwieszczenie

Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w Katowicach wniosła do tutejszego Wydziału Powiatowego prośbę o udzielenie jej zezwolenia na podstawie § 285 ustawy wodnej z dnia 7. kwietnia 1913 r. (Zb. U. str. 53) na budowę mostu kolejki wąskotorowej kop. „Rozalja" — kop. „Jowisz" nad rzeką Brynicą w gminie Przełajka.

Plany oraz opisy techniczne wyłożone są do publicznego wglądu w tutejszym Wydziale Powiatowym, pokój 26, przez 2 tygodnie, od 25. marca do 7. kwietnia br. w godzinach urzędowych. Ewentualne sprzeciwy przeciwko udzieleniu zezwolenia należy wnieść pisemnie do tutejszego Wydziału Powiatowego w terminie wyżej zakreślonym. Sprzeciwy wniesione po upływie tego terminu rozpatrywane nie będą.

Katowice, dnia 15. marca 1935 r.

Wydział Powiatowy

Przewodniczący

(—) Dr. Seidler

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 7 marca 1935 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu oraz Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 czerwca 1933 r. o ustaleniu cen sprzedażnych spirytusu na cele niekonsumcyjne.

Na podstawie art. 14, 23, 25, 45 i 71 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 586) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 10 czerwca 1933 r. o ustaleniu cen sprzedażnych spirytusu na cele niekonsumcyjne (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 361) wprowadza się następujące zmiany:

1) W § 1 w punkcie a) liczbę: „7.10" zastępuje się liczbą: „5.60".

2) W § 2 w punkcie a) liczbę: „9.00" zastępuje się liczbą: „7.50".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) Wł. Zawadzki

(Dz. U. R. P. z dnia 14 marca 1935 r. Nr. 17, poz. 95).

SPROSTOWANIE

zarządzenia Naczelnika Okręgu Administracji Miar w Katowicach z dnia 22. stycznia 1935 r. w sprawie publicznych zbiórek legalizacyjnych w r. 1935.

W zarządzeniu Naczelnika Okręgu Administracji Miar w Katowicach z dnia 22-go stycznia 1935 r. w sprawie publicznych zbiórek legalizacyjnych w

w roku 1935 w powiatach: katowickim, świętochłowickim, pszczyńskim i cieszyńskim, ogłoszonem w Nr. 4 Gazety Urzędowej Województwa Śląskiego z dnia 9 lutego 1935 r. pod poz. 4 — opuszczono w ust. pierwszym po wierszu drugim następujące słowa: „i art. 10 Statutu Urzędów Miar (Dz. U. R. P. 1919" — co niniejszem się prostuje.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 6 marca 1935 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie zryczałtowania podatku przemysłowego od obrotu dla drobnych przedsiębiorstw.

Na podstawie art. 37 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 550), której tekst jednolity ogłoszony został w załączniku do obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 9 sierpnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 716) zarządza się co następuje:

§ 1. (1) W roku podatkowym 1935 podatek przemysłowy od obrotu będzie pobrany w formie ryczałtu od przedsiębiorstw. które podlegały zryczałtowanemu podatkowi przemysłowemu za rok podatkowy 1934 na zasadzie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 30 stycznia 1934 r (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 111) i które na rok podatkowy 1935 zostały zaliczone w myśl taryfy, stanowiącej załącznik do art 23 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym:

a) do kategorji II świadectw przemysłowych dla przedsiębiorstw handlowych według części II lit. A rozdział I kat. II p. p. 2 i 3 taryfy,

b) do kategorji III i IV świadectw przemysłowych dla przedsiębiorstw handlowych według części II lit. A rozdziały I, IX, XII i XX taryfy,

c) do kategorji VI, VII i VIII świadectw przemysłowych dla przedsiębiorstw przemysłowych według części II lit. C. rozdział XIX taryfy (z wyjątkiem przedsiębiorstw wymienionych w ustępie 3-cim paragrafu niniejszego),

d) do kategoryj VIII świadectw przemysłowych dla przedsiębiorstw przemysłowych według części II lit. C rozdziały IV i XVIII taryfy.

(2) Przedsiębiorstwa wymienione w ustępie 1) paragrafu niniejszego, a prowadzone w roku 1935 pod inną firmą lub przez inną osobę niż w roku 1934, podlegają podatkowi przemysłowemu od obrotu w formie ryczałtu, o ile nie zmieniły zakresu oraz przedmiotu swojej działalności.

(3) Podatek przemysłowy od obrotu w formie ryczałtu będzie w roku podatkowym 1935 pobrany nadto od przedsiębiorstw zaliczonych na rok 1935 w myśl taryfy, stanowiącej załącznik do art. 23 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym do kategorji VIII świadectw przemysłowych według części II lit. C rozdział XIX taryfy, o ile przedsiębiorstwa te zatrudniają nie więcej niż jednego najemnego pracownika. Do najemnych pracowników nie zalicza się uczniów przemysłowych, trzymanych w przedsiębiorstwie na podstawie pisemnej umowy, zawartej, w myśl art. 116 prawa przemysłowego (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr. 53, poz. 468 i z 1934 r. Nr. 40, poz. 350).

§ 2. Z wymienionych w § 1 przedsiębiorstw wyłączone są od opłaty podatku przemysłowego od obrotu w formie ryczałtu:

a) spółki akcyjne, spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, spółdzielnie i inne przedsiębiorstwa, która na zasadzie statutów lub przepisów specjalnych obowiązane są do publicznego ogłaszania sprawozdań o swych operacjach lub do składania sprawozdań do zatwierdzenia właściwym organom;

b) przedsiębiorstwa sprzedaży mięsa, połączonej z wyrębem (część II lit. A rozdział I — kategorja trzecia — p. 3 oraz kategorja czwarta taryfy), przedsiębiorstwa drobnej sprzedaży mięsa i wędlin (cz. II lit. A rozdział I — kategorja trzecia — p. 1 oraz kategorja czwarta taryfy) oraz przedsiębiorstwa wyrobu wędlin (cz. II. lit. C, rozdział XIX taryfy);

c) przedsiębiorstwa, które do dnia 31 marca 1935 r. złożą właściwemu urzędowi skarbowemu pisemne oświadczenie o prowadzeniu od początku 1935 roku prawidłowych lub uproszczonych ksiąg handlowych.

§ 3. (1) Zryczałtowany podatek przemysłowy od obrotu za rok podatkowy 1935 dla przedsiębiorstw wymienionych w ustępie 1) § 1 ustala się na rzecz Skarbu Państwa w tej samej wysokości, jaka była przyjęta przy wymiarze zryczałtowanego podatku za rok 1934 w myśl § 3 i § 5 ustęp trzeci rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 30 stycznia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz 111).

(2) W przypadku sprostowania wymiaru zryczałtowanego podatku za rok 1934 na skutek odwołania płatnika, bądź też obniżenia wymiaru w drodze indywidualnej ulgi, zryczałtowany podatek za rok 1935 ustala się w wysokości obliczonej w orzeczeniu na odwołanie lub postanowieniu na podanie o udzielenie ulgi.

(3) Do podatku na rzecz Skarbu. Państwa dolicza się dodatek komunalny w wysokości ustalonej przez właściwe związki komunalne.

(4) Do podatku nie dolicza się 10 proc dodatku, pobieranego w myśl ustawy z dnia 12 lutego 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 82).

§ 4. (1) Dla przedsiębiorstw wymienionych w ustępie 3) § 1, ustala się zryczałtowany podatek przemysłowy od obrotu w następującej wysokości: zł 16 — na rzecz Skarbu Państwa.

(2) Dodatek na rzecz związków komunalnych oblicza się w wysokości, ustalonej przez właściwe związki komunalne.

(3) Do podatku nie dolicza się 10 proc. dodatku, pobieranego w myśl ustawy z dnia 12 lutego 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 82).

§ 5. (1) Zaliczenie poszczególnych przedsiębiorstw do ryczałtu oraz obliczenie zryczałtowanego podatku uskuteczniają urzędy skarbowe.

(2) Urząd skarbowy wyłączy z pośród przedsiębiorstw, podlegających zryczałtowanemu podatkowi przemysłowemu od obrotu, przedsiębiorstwa, których obroty za rok 1933 lub 1934, na podstawie posiadanych przez urząd skarbowy danych, przewyższają co najmniej o 50 proc. przeciętne obroty, przyjęte za podstawę wymiaru zryczałtowanego podatku za rok podatkowy 1935. O po-

stanowieniu tem urząd skarbowy zawiadomi płatnika pisemnie.

(3) O wymiarze podatku będą płatnicy powiadomieni zapomocą nakazów płatniczych.

§ 6. Nakazy płatnicze na zryczałtowany podatek przemysłowy od obrotu na rok podatkowy 1935 oraz postanowienia, o których mowa w ustępie 2) § 5, urzędy skarbowe roześlą do dnia 15 kwietnia 1935 r.

§ 7. Zryczałtywany podatek przemysłowy od obrotu na rok podatkowy 1935 płatny jest w czterech równych ratach w następujących terminach: 30 kwietnia, 15 lipca, 15 października i 15 grudnia 1935 r.

§ 8. Jeżeli zostanie stwierdzona w trybie art. 82, 181 i 194 Ordynacji podatkowej z dnia 15 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 346), że przedsiębiorstwo opłacające zryczałtowany podatek przemysłowy od obrotu powinno być w roku 1935 zaopatrzone w świadectwo przemysłowe kategorji wyższej od przewidzianych w ustępie 1) § 1, bądź, jeżeli zostanie stwierdzone, że przedsiębiorstwo wymienione w ustępie 3, § 1 zatrudnia większą ilość pracowników, niż to przewiduje ustęp 3) § 1, — wówczas takie przedsiębiorstwo będzie wykreślone z liczby przedsiębiorstw opłacających zryczałtowany podatek i pociągnięte do opłacenia podatku przemysłowego od obrotu na zasadach ogólnych.

§ 9. Niewpłacone w terminie raty zryczałtowanego podatku będą ściągnięte przymusowo wraz z karami za zwłokę i kosztami egzekucyjnemi.

§ 10. Urząd skarbowy może wyjątkowo zwalniać od zryczałtowanego podatku ubogich płatników w trybie art. 3 ust. ostatni ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysływym.

§ 11. (1) Od nakazów płatniczych na zryczałtowany podatek służy płatnikom prawo wnoszenia odwołań w terminie do dnia 15 maja 1935 r. włącznie.

(2) Odwołania mogą dotyczyć włącznie spraw:
a) pociągnięcia przedsiębiorstwa do opłaty zryczałtowanego podatku wbrew przepisom §§ 1 i 2 rozporządzenia niniejszego;
b) obliczenia zryczałtowanego podatku wbrew przepisom § 3 rozporządzenia niniejszego.

(3) Nadto w terminie do dnia 15 maja 1935 r. włącznie służy płatnikom prawo wnoszenia zażaleń na postanowienia, o których mowa w ustępie 2) § 5, oraz zażaleń w sprawie niezaliczenia przedsiębiorstwa do rzędu przedsiębiorstw, opłacających zryczałtowany podatek w myśl rozporządzenia niniejszego.

(4) Odwołania i zażalenia przedstawia naczelnik urzędu skarbowego z własnym wnioskiem właściwej komisji odwoławczej do rozstrzygnięcia.

(5) Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia zryczałtowanego podatku w przepisanym terminie, ani też prawa władzy skarbowej do ściągnięcia wymierzonego podatku.

§ 12. W razie zlikwidowania przedsiębiorstwa w ciągu roku 1935 płatnik powinien o tem donieść niezwłocznie właściwemu urzędowi skarbowemu, który po uprzedniem stwierdzeniu faktu zlikwidowania przedsiębiorstwa, zarządzi umorzenie zryczałtowanego podatku w części przypadającej począwszy od następnego miesiąca po zlikwidowaniu, do końca roku 1935.

§ 13. (1) Przedsiębiorstwa, podlegające zryczałtowanemu podatkowi w myśl rozporządzenia niniejszego, nie są obowiązane do opłacania zaliczek na podatek przemysłowy od obrotu na rok 1935 (art. 36 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym).

(2) Przedsiębiorstwa, które podlegały zryczałtowanemu podatkowi przemysłowemu od obrotu w trybie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 30 stycznia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 111), a nie podpadają pod przepisy rozporządzenia niniejszego, powinny opłacać zaliczki na podatek przemysłowy od obrotu na rok 1935 na zasadzie art. 36 ustęp czwarty ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym.

§ 14. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: Wł. Zawadzki

(Przedruk z Dz. U. R. P. nr. 16 z dnia 12. III. 1935 r.)

Komunikaty.

Orzecznictwo Sądu Najwyższego.

Przedsiębiorcy zabaw jako inkasent opłat. Ustawa o Funduszu Pracy (Dz. U. poz. 163/33) i rozporz. o opłatach od publiczn. zabaw (Dz. U. poz. 176/33).

Przepisy statutów komunalnych w materji podatku komunalnego nie mogą wywierać żadnego skutku gdy chodzi o obowiązek uiszczania opłat na rzecz Funduszu Pracy i Polskiego Czerwonego Krzyża, unormowanych odrębnemi przepisami, odwołującem się wyłącznie tylko w przedmiocie terminu wnoszenia tych opłat przez przedsiębiorców publicznych zabaw i widowisk do postanowień wspomnianych statutów komunalnych.

Przedsiębiorca zabaw publicznych i widowisk jest tylko inkasentem opłat (od biletów wstępu), ustanowionych w rozp. wykonawcz. Prezesa Rady Min. z 31 III 33 (Dz. U. poz. 176/33 do ustawy o Funduszu Pracy (§ 9) oraz rozp. Min. Spr. Wewn. z 4 V 32 (Dz. U. poz. 422) do ustawy o opłatach od publicz. zabaw i t. p. na rzecz Polsk. Czerw. Krzyża — stąd, w razie niedojścia zabawy lub widowska do skutku, żaden z powołanych przepisów a także jakikolwiek inny przepis prawny nie nakłada nań obowiązku wniesienia opłat z własnych funduszów (Orzecz. z 28 IX 34 Nr. 639/34).

Warunki odpowiedzialności karnej z art. 207 k. k. w zw. z art. 83 ust. z 7 III 32 r. o rybołóstwie (Dz. U. poz. 357).

1. Podmiotem przestępstwa z art. 270 k. k. może być tylko ten, kto nie posiada prawa polowania lub rybołóstwa na danym terenie.

2. Wykonanie prawa rybołóstwa z przekroczeniem przepisów ochronnych stanowi przestępstwo sui generis, nie podpadające pod przepis art. 270 k. k., lecz ulegające karze w odrębnym trybie z art. 83 ustawy o rybołóstwie, pod warunkami w ustawie tej określonemi (Orzecz. z 18 IX 34 Nr. 2 K. 875/34).

Zniewaga zbiorowości
(art. 255 k. k.

1. Przedmiotem ochrony prawnej z art. 255 k. k. jest cześć, pojęta nietyle, jako subjektywne odczucie pokrzywdzonego (osoba fizyczna lub prawna), lecz jako stosunek do niego czynnika objektywnego, jakim jest opinja publiczna lub wogóle innych ludzi.

2. Zniewaga zbiorowości, wyrażona w formie iż tylko niektóre jednostki tej zbiorowości mogłyby się czuć dotknięte, stwarza uprawnienie skargi tylko dla tych osób, co jako kwestja faktyczna zależy od ustaleń danego wypadku, jednak użycie przez sprawcę wyrazów, z których możnaby sądzić, iż miał on na myśli tylko niektóre jednostki pewnej zbiorowości, nie wyłącza możliwości ustalenia, iż zarzut dotyczy wszystkich jej członków (Orzecz. z 12 VII 34 Nr. 3 K. 737/34).

Ukrywanie przedmiotu zajętego (art. 282 k. k.)

„Ukrywanie" o którem jest mowa w art. 282 k. k. winno się objawić w formie czynnej, gdyż oznacza schowanie majątku, t. j. szereg czynności, zmierzających ku temu, aby przedmiot ukrywany uczynić niedostępnym dla osób, dla których z mocy prawa powinien być dostępny, a więc „ukrywanie" oznacza faktyczne, konkretne zrealizowanie uniedostępnienia rzeczy. Natomiast ustalenie tylko „bezczynności" sprawcy jest okolicznością dla istoty tego przestępstwa niewystarczającą.

Odpowiedzialność z art. 282 k. k. ciąży na każdym kto w celu udaremnienia egzekucji ukrywa w powyżej przytoczonem rozumieniu zajęte lub zagrożone zajęciem mienie, niezależnie od przepisów art. 1016 i 1017 u. p. c. (Orzecz. z 12 VI 34 Nr. 2 K. 520/34.

Określenie miejsca popełnienia przestępstwa (art. 26 § 3 k. p. k.)

Określone w § 3 art. 26 k. p. k. miejsca popełnienia przestępstwa są wymienione alternatywnie i żadne z nich nie ma pierwszeństwa przed drugiem. Przepis art. 26 k. p. k. dotyczy tylko miejsca popełnienia przestepstwa, nie rozstrzyga natomiast także pytania, kiedy przestępstwo należy uważać za popełnione lub dokonane (Orzecz. z 12 VII 34 Nr. 2 K. 734/34).

Opinje biegłych formalnie zbadanych w charakterze świadków (art. 125 § 2 k. p. k.)

Okoliczność, że ktoś jest świadkiem w danej sprawie, nie wyłącza w myśl art. 125 § 2 k. p. k. przesłuchania go jako biegłego. O tem czy ma się do czynienia z zeznaniem świadka, czy z opinją biegłego — rozstrzyga wyłącznie treść złożonych oświadczeń przesłuchanego (Orzecz. z 5 X 34 Nr. 2 K. 1052/34).

DRUKARNIA SIEMIANOWICKA, (właśc. P. Pronobis) Siemianowice Śląskie, ul. Staszyca 17, tel. 231-08